

El sospitós de la mort d'Anna Lindh confessa el crim

Mijailo Mijailovic, principal sospitós de l'assassinat de la ministra d'Afers Estrangers sueca Anna Lindh, el setembre de l'any passat, ha confesat el crim. Segons l'advocat de Mijailovic, aquest va admetre haver assassinat la ministra durant un interrogatori fet ahir. Lindh va ser apunyalada en uns grans magatzems d'Estocolm, on comprava sense escorta. La mort de Lindh, molt popular a Suècia i considerada la futura primera ministra, va commocionar el país. Pocs dies després els suecs, encara sota la commoció, van rebutjar l'euro en referèndum. Lindh era una de les més fermes defensores de l'entrada de l'euro.

La Generalitat començarà a perfilar la nova subdelegació de l'Alt Pirineu

BARCELONA.- Representants municipals i de la Generalitat es reuniran en el transcurs d'aquesta setmana per abordar diversos aspectes relacionats amb la futura subdelegació territo-

rial de la Generalitat a l'Alt Pirineu, com el municipi on s'ubicarà la seva seu o la persona que dirigirà el càrrec. El diputat aranès del PSC, Paco Boya, que va expressar la seva satisfacció per l'acord obtingut en el Consell Executiu de la Generalitat per crear la subdelegació territorial de l'Alt Pirineu, va explicar que no hi ha cap població que parteixi com a favorita per acollir la seu de l'organisme. Aquesta nova subdelegació del Govern inclourà la Vall d'Aran, l'Alta Ribagorça, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, l'Alt Urgell i la Cerdanya. efe/ddeg

Canvi d'entrenador al CB Girona

Quan Llaneza es va fer càrrec de la direcció del Casademont el mes de febrer passat substituint Trifón Poch, amb el qual havia exercit de segon entrenador durant dues temporades. Paradoxalment, ha estat una derrota davant l'actual equip de Poch el que ha acabat amb menys d'un any del tècnic asturià al capdavant de l'equip gironí. El balanç de Llaneza durant aquest període és discret: 11 victòries i 23

derrotes. Llaneza ha treballat amb honestedat i dedicació, però ni els resultats ni les circumstàncies l'han ajudat, sobretot aquesta temporada. Alguna quota de responsabilitat deu tenir en la delicada situació esportiva del Casademont, però no és l'únic culpable. Ja hem comentat en alguna ocasió que acoblar un equip tan heterogeni i de procedència tan diversa com el del CB Girona és una tasca complicada. Llaneza hi ha posat tots els sentits, però els resultats són els únics que jutgen les trajectòries i la classificació diu que el descens és una amenaça real. El CB Girona havia d'afrontar dos partits clau: el primer contra el Fuenlabrada es va saldar positivament; el segon, contra l'Alacant, va ser decebedor, no només per la derrota, importantíssima, sinó per la penosa imatge que va oferir l'equip a Fontajau. Els jugadors hi tenen gran part de responsabilitat, però no és possible canviar mitja plantilla. Per tant, la directiva ha decidit, per segon a y consecutiu, rellevar l'entrenador a mitja temporada. És una aposta per intentar canviar la dinàmica d'un equip

que, tot sigui dit, fa tentines des de l'inici de la lliga. L'elegit és Edu Torres, un entrenador amb experiència a la lliga ACB i que ha realitzat una brillant tasca al Caprabo Lleida, tot i que recentment va ser destituït per la directiva lleidatana. El fitxatge de Torres és pràctic ment la darre-ra carta d'un CB Girona que fa unes setmanes ja va intentar capgirar la trajectòria amb la incorporació d'Okulaja. Si el canvi d'entrenador funciona, oli en un llum. Si no és així, que serà difícil, la crisi no serà només conjuntural, sinó de gran abast.

Amèrica xenòfoba

Per obra del Govern més reaccionari que potser hagin tingut mai, els Estats Units, la gran nació americana pionera de la lluita per la llibertat i la democràcia, va camí de convertir-se en un país xenòfob. La cascada de mesures constrictores dels drets individuals que està il·luminant l'administració Bush emparant-se en l'epígraf genèric de la lluita contra el terrorisme contradiu el que té de millor l'esperit liberal que va ser la senya d'identitat d'Amèri-

ca. I no parlo dels presos de Guantánamo. Parlo de la directriu que sotmet els estrangers que visiten els EUA a un protocol policial de fitxatge -qüestionari, foto, empremtes d'identitat- que és vexatori. Per a l'administració Bush tot estranger és sospitós de ser un delinqüent. Que els ciutadans de la UE quedin, de moment, al marge de semblant humiliació no resta oprobi al citat procediment. Impropi, per descomptat, d'un Estat que es diu democràtic. Sabem tots que el terrorisme és un enemic tenaç que cal combatre sense treva, però l'experiència ens diu que contra el terrorisme no hi ha dreces i que tot el que surt de la llei o el que a vegades és pitjor: tot el que desafia el sentit comú, contradiu la raó última d'aquest combat que no és una altra que la defensa de la llibertat. L'objectiu del terrorisme és podrir la democràcia. Convertir l'obsessió per la seguretat en avantsala de la paranoia i l'autoritarisme. El Govern Bush, responsable de l'estrepitosa errada policial i dels serveis d'intel·ligència que van permetre a la banda terrorista de Bin Laden perpe-

trar els atemptats de l'11 de setembre vol ara fixar a tothom. Aquest mètode ofèn la dignitat de tots els ciutadans del món que van condemnar els atemptats de l'11-S i són tan enemics del terrorisme com pugui ser-ho el mateix Bush o Tom Ridge, el secretari d'Estat responsable de la posada en marxa d'aquesta mesura sense dubte xenòfoba. Un jutge del Brasil, dels Estats Units del Brasil, ha tingut el coratge de contestar al poderós veí del Nord instant el Govern del president Lula perquè en pura reciprocitat també siguin fitxats policialment tots els ciutadans nord-americans que entrin en aquell país. La mesura ha deixat bocabadats alguns funcionaris de Washington. Pel que sembla, amb tanta propaganda de guerra i tanta intoxicació informativa com els serveix la televisió, s'han oblidat que tots els homes som iguals.

Obres a la Vila de Madrid i al carrer Colom

Una altra de les queixes del portaveu del PPC, que en l'actualitat està a l'oposició al govern de Blanes juntament amb

CiU, és «pel desastre de la zona dels Pins». Segons Francesc Pujadó, «molts locals estan tancats, tant a l'hivern com a l'estiu, i els terrenys són deplorables». Així, «si no arreglem tota la imatge que Blanes ha tingut, la perdrem», ha afegit. Per aquest motiu, el popular ha de anar a l'Ajuntament «que faci alguna cosa perquè aquesta zona no sembli tan tancada». Sobretot, el més important per Pujadó és arreglar el carrer de la Vila de Madrid i el carrer Colom, que estan «molt abandonats i bruts». «Allà hi viu molta gent que paga impostos com tothom i té dret a tenir un servei de neteja més ampli», ha destacat. A més, Pujadó ha afegit que «no pot ser que a l'estiu gaudeixin de deu serveis de neteja i ara a l'hivern només n'hi hagi un». Pel que fa a les diferències entre els mesos d'estiu i els d'hivern en aquesta zona de Blanes, el popular ha assegurat que «a l'estiu també hi ha molts locals tancats i sectors denigrants, i aquests últims anys també hi ha hagut menys botigues i locals buits».

Antonio Soler obté el Nadal amb una novel·la sobre el pas a la maduresa

L'escriptor malagueny Antonio Soler va guanyar ahir la 60 edició del premi Nadal de novel·la, dotat amb 18.000 euros, amb l'obra *El camino de los ingleses*, que havia presentat sota el títol fictici de Sacramento. L'escriptor i periodista murcià Javier Puebla Rabanal (1958) va quedar finalista del Nadal amb la novel·la *Sonríe Delgado*. L'altre premi de la vetllada, el Josep Pla de prosa en català, va correspondre en la seva 36 edició a l'escriptor Robert Saladrigas, que es presentava al guardó amb la novel·la *La llibreta groga*. El novel·lista, guionista i articulista Antonio Soler (Màlaga, 1956), que s'ocultava rere el pseudònim de Miguel Dávila, va obtenir al punt de la mitjanit el guardó més veterà de les lletres espanyoles amb una novel·la que descriu el pas de l'adolescència a la maduresa d'un grup de joves. El guardonat va explicar que al seu llibre hi apareix «un poeta que no escriu cap vers», un jove que pensa «que el núvol d'una tempesta es

va endur el seu pare» i també una dona que «de petita va protagonitzar un anunci de talc i es va pensar que Hollywood estava al seu abast». En definitiva, uns personatges que, segons l'autor, «són una mica com nosaltres, amb els nostres somnis il·lusos que la vida entera dia a dia». Antonio Soler va afegir que «vivim temps convulsos -la guerra de l'Iraq, el terratrèmol de l'Iran-, i a la novel·la hi ha crueltat, però crec que va haver-hi un temps per als innocents, i que encara hi és». El guanyador del Nadal va assegurar, igualment, que el premi havia estat «el millor regal d'aquesta nit» i va afirmar que no havia escrit la novel·la expressament per presentar-la al concurs: «Escriure expressament per a un premi és contrari a l'estímul de la creació. L'escriptor i periodista murcià Javier Puebla Rabanal (1958) va quedar finalista del Nadal amb la novel·la *Sonríe Delgado*, una comèdia negra d'emblemàtics que narra la història de Frederic Traum, un personatge nebulós que troba l'oportunitat d'esborrar el seu fosc passat en intercanviar la

seva identitat amb Antonio Delgado, al qual troba agonitzant en un carrer de Beirut. Sense poder contenir la seva eufòria, Puebla va explicar als assistents a la vetllada que, tot i que volia encomanar la seva alegria, «em sembla que amb la novel·la us faré passar una mica de por, perquè té un protagonista malèvol». El periodista barceloní Robert Saladrigas va aconseguir el premi Josep Pla amb *La llibreta groga*, que havia presentat al guardó sota el pseudònim Alexis Casas. Aquest guardó suposa per a Saladrigas un pas més en una trajectòria literària de més de trenta anys que el situa entre les veus narradores més experimentades de les lletres catalanes. En la seva dilatada trajectòria literària ha obtingut el premi Joaquim Ruyra amb *Entre julio y septiembre*, el Víctor Català per Boires i el Premi Nacional de la Crítica per *Narrativa Catalana 1987* per *Memorial de Claudi M. Broch*. El 1991, va obtenir el premi Sant Jordi de novel·la per *El sol de la tarda* (1991), amb la qual va guanyar també el premi Crexells 1992. El 1996 va obtenir el premi Carle-

many amb *La mar no està mai sola*. Un total de 337 novel·les -quasi un centenar menys que en l'anterior convocatòria- de dinou països diferents van optar a la 60 edició del premi Nadal, el guardó literari més antic de les lletres espanyoles, dotat amb 18.000 euros.

Ajornen la investigació de la mort de Diana perquè dubten que fos per accident

LONDRES La primera investigació judicial al Regne Unit sobre la mort de la princesa Diana va començar ahir a Londres, però va ser ajornada de manera inesperada fins a l'any vinent pel jutge Michael Burgess. El magistrat ha demanat al comissari de la Policia Metropolitana de Londres, John Stevens, que investigui les especulacions en el sentit que les morts de Diana i Dodi Al-Fayed no s'haguessin produït per un accident de trànsit. Burgess és jutge d'instrucció del comtat de Surrey, al sud d'Anglaterra, i és responsable d'investigar els morts de la família reial britànica. La indagació pretén aclarir les circumstàncies de la mort

de la parella, ocorreguda el 31 d'agost de 1997 quan el Mercedes en què viatjava va xocar contra una columna del pont d'Alma de París. «Es requerirà a la policia d'Anglaterra que busqui en el meu nom els qui són identificats com a possibles testimonis (de l'accident) per saber l'abast de la seva evidència i si és rellevant en la investigació», va subratllar el jutge. Apareix el nom de Carles La mort de Diana ha alimentat nombroses teories. Segons va publicar recentment la premsa britànica, un policia francès, que va tenir accés a la informació sobre l'accident de Diana, va assegurar que la princesa estava embarassada quan va morir. El pare de Dodi, l'egipci Mohamed Al Fayed, argumenta que la parella va ser assassinada pels serveis secrets britànics i un diari anglès incloïa ahir el nom del príncep Carles, en la trama per eliminar Diana, per tenir el pas lliure per casar-se amb Camila Parker-Bowles. La indagació judicial a França sobre la tragèdia va concloure que la tragèdia es va produir perquè el xòfer, Henri Paul, conduïa a gran velocitat

i sota els efectes de l'alcohol, conclusió que no va satisfer el pare de Dodi, que els últims anys ha fet campanya per obrir una indagació sobre l'afer en territori britànic. Ahir, el milionari egipci -propietari dels grans magatzems Harrods- va dir: «Hem esperat això durant els últims sis anys. Finalment, esperem que s'aclearixi».

Un document del 1704 descriu el pas d'un gran meteorit a l'Empordà

VERGES La caiguda del meteorit o bòlit de diumenge ha coincidit amb la publicació a la nova revista de Verges, País Petit, d'un document de l'any 1704 que narra un fet semblant, però de molta major magnitud, si atenem la descripció que el notari de l'època en va fer. El manuscrit del notari Joan Ferrer es conserva a l'Arxiu Històric de Girona i descriu la caiguda, el dia de Nadal de 1704, d'un «senyal de foc roent» que, des de la perspectiva geogràfica de Verges, es va veure creuar el cel des de migdia a ponent, fins que va caure «cap a la part de Girona». El notari, conscient de la trans-

cedència del fenomen que acabava de contemplar, en va deixar constància escrita per a la posteritat. Entre altres aspectes, assenyalava que, al cap d'uns minuts, «vam sentir un gran terratrèmol cap a la part de Girona». Salvador Vega i Ferrer analitza aquest document en l'article Un mal presagi. El senyal de foc de 1704, publicat al número 1 de País Petit. Vega explica que amb la mentalitat del segle XVIII, un fenomen d'aquestes característiques era entès com l'anunci d'un mal presagi: l'any 1704 «encara faltaven noranta anys perquè el físic alemany Ernstt Chladni establís per primera vegada l'origen interplanetari dels meteorits». Segons Vega, el testimoni que va deixar el notari de Verges no és l'únic que es conserva de la caiguda d'aquell espectacular meteorit de 1704. Hi ha testimonis també al Pla de l'Estany, al Maresme, al Barcelonès i al Vallès Occidental, la qual cosa dóna pistes molt clares de la trajectòria del meteorit. També se sap que en van caure fragments d'aproximadament un quilogram de pes prop de Terrassa.

Segons Salvador Vega, el professor de química de la UB Jordi Llorca, membre de l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya, ha pogut establir que amb tota probabilitat aquest meteorit era de tipus rocós (no metàl·lic), i que concretament es tractaria d'una condrita procedent del cinturó d'asteroides que es troba entre Mart i Júpiter. «És el meteorit més antic de caiguda efectiva del qual (i no només l'avistament) s'ha pogut documentar a Catalunya», explica Vega. Salvador Vega proposa com a mal presagi d'aquell fenomen l'inici, uns mesos més tard, de la Guerra de Successió, que acabaria amb l'entronament dels Borbons i amb la derrota catalana de l'11 de setembre de 1714. Un senyal de foc roent En el nom de la Santíssima Trinitat: Pare Fill i Esperit Sant. Per futura memòria del fet, sàpiguen els qui aquest escrit llegeixin, que el dijous dia vint-i-cinc de desembre de 1704, festivitat de Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, entre les cinc i les sis de la tarda, gaudint de cel serè i vent encalmat, vam presenciar com des de la part de migdia va caure

un senyal de foc roent vers la part de ponent, talment com si fos un llamp molt brillant i, terroritzats, el vam veure precipitar-se al terra. Seguidament, no hauria passat ni mig quart d'hora, vam sentir un gran terratrèmol cap a la part de Girona, lloc on aparentment havia caigut l'esmentat senyal, com si aleshores hi hagués esclatat la guerra i s'hi estigués lliurant una gran batalla. De tot això n'inferrim el pronòstic de quina pot ser la nostra sort. Plàguia a Déu que sigui bona. Amén. I qui ho presencià, en dóna testimoni i de mà pròpia ho escrigué a la vila de Verges l'any, mes i dia damunt indicats. En testimoni de veritat. La traducció d'aquest document del fons notarial de Verges de l'Arxiu Històric de Girona és de Salvador Vega, revisada per Dolors Fanals.

El Nadal acaba amb 21 morts en accidents de trànsit a les carreteres catalanes

Les víctimes a Catalunya s'han incrementat el 65% respecte al mateix període de l'any passat

M.A.L. . Barcelona

El Nadal ha deixat un total de vint-i-un morts en accidents de trànsit a les carreteres catalanes. Aquesta xifra significa un increment del 61,5% respecte a les dades del mateix període de l'any passat, entre el 24 de desembre i el 6 de gener. Tot i que durant els primers dies de l'any el nombre de sinistres s'ha reduït respecte als que es van registrar al mes de desembre, la mitjana de sinistralitat del 2004 és per ara d'una col·lisió mortal per dia a la xarxa viària catalana. Aquests resultats han alertat les associacions i els partits, que han sol·licitat mesures profundes per reduir les víctimes mortals.

Durant les festes nadalenques s'han produït disset accidents en què han mort vint-i-una persones, n'han resultat ferides de gravetat disset i de caràcter lleu, set, segons les dades del Servei Català de Trànsit. D'aquesta manera, durant aquest Nadal s'han registrat vuit víctimes mortals més que l'any passat. A l'Estat espanyol, la direcció general de Trànsit (DGT) ha comptabilitzat 180 morts en 151 accidents des

del 19 de desembre. La majoria d'aquests sinistres van passar a la província de Barcelona, on hi va haver nou topades mortals. A Girona n'hi va haver quatre; a Lleida, tres, i a Tarragona, només una. Els motius més freqüents d'aquests xocs han estat sortides de via dels vehicles, col·lisions frontals i xocs múltiples. En una d'aquestes topades a Montgat, Trànsit ha recordat que la víctima de 24 anys no portava el cinturó lligat i la persona que va quedar ferida sí que el duia. Els vehicles implicats en les topades han estat 29 turismes, tres camions, un tot terreny, una furgoneta, un ciclomotor i un minibus. Els dies amb més sinistralitat van ser els últims de desembre, en què es van produir setze víctimes mortals des del 24 fins al 30. De fet, aquesta tendència negativa, que es va iniciar a meitat de l'últim mes de l'any, va trencar les previsions de Trànsit. En aquest sentit, l'administració tanca el 2003 a Catalunya amb 452 accidents i 512 persones mortes. Tot i que aquestes xifres van suposar un descens del 7,4% en el nombre de morts res-

pecte a l'any 2002, el Servei Català de Trànsit esperava aconseguir reduir la xifra l'11,6% per assolir els objectius del pla català de seguretat viària. Segons les estadístiques de l'any 2003 de la DGT, Catalunya se situa com la segona comunitat de l'Estat espanyol amb més víctimes mortals, ja que només Andalusia supera aquests números. Aquestes dades han fomentat el debat sobre la utilitat de les noves lleis de trànsit impulsades des del govern espanyol. En aquest sentit, el Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC) va demanar fa uns dies mesures profundes que siguin el resultat d'una reflexió social per posar fi als accidents. D'altra banda, la tornada de Nadal es va fer ahir amb normalitat; per aquest motiu, Trànsit no va posar en marxa cap dispositiu especial, ja que a Catalunya s'ha fet de forma esglaonada.

Un mort a Sant Julià de Ramis

Un jove de 28 anys, Serafín Cebrián Riquelme, veí de Ceret (Vallespir), va morir ahir al matí quan el BMW que condu-

ïa va ser arrossegat per un camió a l'N-II, a Sant Julià de Ramis. Segons el relat del camioner, que sospita que el conductor del BMW es va adormir, el cotxe, que circulava en direcció a la Jonquera, va envair el carril contrari i ell, tot i que va provar de frenar, no va poder esquivar-lo, i cotxe i camió van caure daltabaix pel terraplè. El camioner i la seva dona, que l'acompanyava, van resultar il·lesos. El matrimoni, portuguès, resident al País Valencià, es dirigia amb el vehicle carregat cap a València, després d'haver fet la parada reglamentària a la Jonquera. «Jo dormia quan va passar tot i, de cop i volta, ens vam trobar estimbats», relatava ahir la dona. El seu home, que conduïa, sí que s'ho va veure venir. «Penso que el conductor del cotxe es va adormir, perquè va travessar la línia i el vaig veure venir de cares, vaig frenar però la càrrega pesava poc, la carretera era molla i el camió va marxar i ens vam estibar», lamentava.

This text has been copied from the "Vilaweb, Diari de Girona" with the purpose to demonstrate Catalan hyphenation only. The text was processed using *TA-LO's formatter software.

3 January 2004